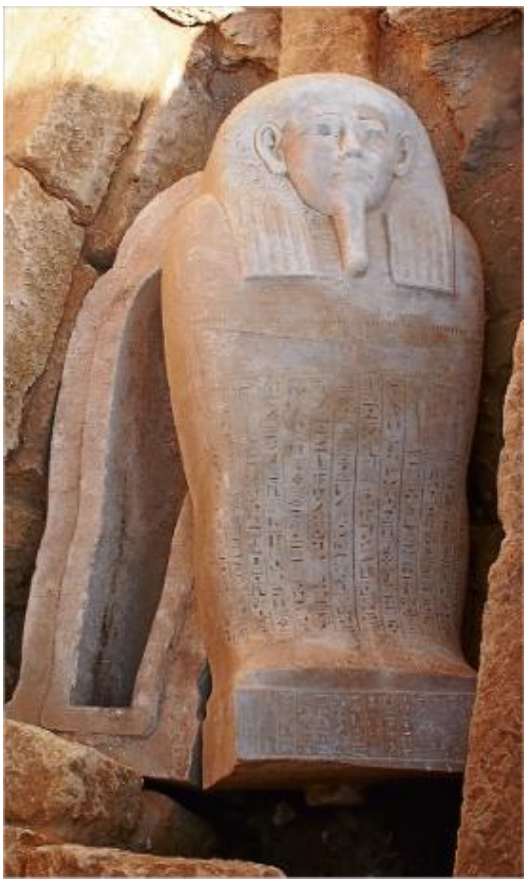
Missió arqueològica: salvar Oxirrinc

Una exposició de fotos a Girona mostra la grandesa d'una ciutat de l'Egipte d'època romana excavada per catalans

Sarcòfag de Padineit. Tomba 14 de la Necròpolis Alta d´Oxirrinc.

GIRONA | DANIEL BONAVENTURA

L'aparició de milers de restes de peixos, molts dels quals momificats, és només una de les sorpreses que guarda sota la sorra del desert l'antiga ciutat d'Oxirrinc, des del 1992 excavada per una missió catalana, a petició del Servei d'Anguitats del govern egipci. Són dues dècades estudiant el que, d'acord amb els fruit obtinguts, va ser un dels centres més esplendorosos de l'Egipte de l'època grega i romana.

Temples derruïts però amb tots els elements pràcticament intactes de manera que permeten la reconstrucció de l'original, cambres funeràries plenes de mòmies sense espoliar, avingudes amb columnes i capitells tombats però sencers, esfinxs i mostres d'escriptura gravada sobre pedra en diverses llengües, són algunes de les meravelles que conserva l'antiga estructura urbana d'una ciutat soterrada que esperava els arqueòlegs per tornar a veure la llum.

I els arqueòlegs que tenen aquesta responsabilitat són els de la missió arqueològica de la Universitat de Barcelona (UB) encapçalada pel catedràtic Josep Padró, que fa dues dècades va vincular la seva vida al jaciment egipci.

L'arqueòleg va explicar ahir a Girona la importància extraordinària del jaciment en la roda de premsa de presentació de l'exposició Visions d'Egipte. Oxirrinc, ahir i avui, que es podrà visitar a la Casa de Cultura de Girona fins el 21 de novembre. Es tracta d'una exposició humil, basada en fotos i plafons, però transmissora d'una gran notícia de l'antiguitat. A l'acte hi va participar Concepció Piedrafita, epigrafista grega i membre de la missió, i Natàlia Molero, directora de la Casa de Cultura.

Oxirrinc és el nom de la ciutat i també el nom en grec d'un peix, una mena de carpa abundant al canal del riu Nil anomenat Bahr Yussef, sobre el qual s'assenta aquesta ciutat, situada terra endins, uns 200 Km. d'El Caire i a uns 300 Km. de la Mediterrània.

"Portem dues campanyes trobant milers i milers de peixos i també hi ha una arrencada d'escalinata. Intuïm que estem davant un santuari a una deessa que tenia com a animal sagrat el peix", explica Padró, director d'una missió que va començar a treballar quan les autoritats egípcies van demanar la seva col·laboració perquè necessitaven un partenariat amb Europa per tallar amb els saquejos que, des de 1982, s'estaven produïnt al ric jaciment d'Oxirrinc.

"Trobem situacions rocambolesques i no sabem si podrem continuar", comenta Padró després dels tumultuosos esdeveniments de la revolució de 2011a la plaça Tahrir. "Nosaltres conservem les restes en un magatzem al lloc de l'excavació, que és un punt aïllat, i no sentim el perill. És més, els mateixos veïns de la zona ens avisen si veuen gent sospitosa. Hem arribat a tenir fins a cent treballadors i som un motor econòmic per a la zona",

afegeix.
La campanya de 2013 es va realitzar durant els mesos de març i d'abril, per continuar desenterrant una ciutat on el temps, pels atzars de la història, va quedar aturat el ?segle VII d. C., arran de la invasió àrab. Les restes més antigues documentades pertanyen al segle VII aC, de manera que ens movem en un període de 14 segles que va des de l'època de l'antiga Grècia fins ben avançada l'època paleocristiana.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/cultura/2013/10/22/missio-arqueologica-salvar-oxirrinc/640177.html?utm_source=rss